

have; den bør være udenfor Loven, men i ſaa Henſeende er det jo ogſaa ganſke henſtillet til Administrationen at faſtſætte, hvad den anſeer for nødvendigt. Jeg ſkal alſaa anbefale Lovforſlaget, da det efter min Formening er en Forbedring, ſom deri er indført.

Ploug: Jeg maa dog tillade mig en Bemærkning med Henſyn til det ærede 7de kongevalgte Medlems (Andræ) Yttring. Den Parallel, ſom han drog mellem denne Sag og en anden forleden Dag behandlet Sag er ikke ganſke ſlaaende. Dengang var der ſlet ikke Tale om Examensfordringerne, der var kun Tale om de Perſoner, der ſkulle examinere. Det er derfor i ethvert Tilfælde viſt, at Parallelen ikke er ſlaaende. For mit Bedkommende ſkal jeg iøvrigt bemærke, at mig er det meget imod, at diſſe Examensfordringer ere optagne i Loven, og at jeg derfor overmaade nødtigt har høiet mig for Regjeringens Duſte om at faae Loven ud.

Andræ: Nei, Parallelen er ganſke ſikkert meget langt fra at være ſlaaende; thi hvad der var Tale om forleden, var et Spørgſmaal, ſom berører den Dannelse, ſom fremfor alt Andet har Indflydſe paa hele Landets aandelige Udvikling. Det maa man vel erindre, at ſaaledes ſom den høiere Dannelse beſtemmes at ſkulle være, ſaaledes beſtemmes derved indirecte Dannelſeſtilstanden i Landet i det Hele taget, og ikke blot for den Glaſſe, for hvem denne Examen nærmefter er beſtemt, men ligeledes indirecte for alle Andre. Her er der derimod kun Tale om noget meget Underordnet og i og for ſig Simpelt, ſom vel kunde være overladt til adminiſtrativ Afgjørelſe. Der var forleden Dag vel nærmefter kun Tale om de Perſoner, ſom ſkulle benyttes til Dannelſen af den omhandlede Examenscommiſſion, men derunder dog i Virkeligheden tillige om, hvilke Fordringer der ſkal ſtilles til denne Examen.

Liebe: Jeg troer nok, at det ærede Medlem, ſom nu ſatte ſig, har fuldkommen Ret i, naar han ſiger, at der er et viſt Misforhold i den Stilling, Regjeringen har indtaget

til Spørgſmaalet under denne Sag, og den ſom den har indtaget dertil under den Sag, ſom nylig forelaa under Tingaſtlovens Behandling. Jeg for mit Bedkommende næret iøvrigt ikke den Anſkuelse, ſom dengang meget ſtærkt blev udtalt af flere ærede Medlemmer, at alt dette hører ind under Lovgivningens Omraade. Jeg troer tværtimod, at om end Hovedpunkterne ganſke naturligt kunne ſiges at vedkomme Lovgivningsmagten, alſaa ogſaa Repræſentationen, er det dog hverken ſtemmende med, hvad der iøvrigt foreligger hos os, eller med Forholdets Natur og rigtige Principer, at den hele Detail ſkulde høre hen under Repræſentationens Omraade. Det, der ved hiin Sag manglede, nemlig en virkelig Plan med Anthydning af Hovedtrækkene af den nye Ordning, fandtes i Regjeringens Forſlag angaaende nærværende Sag, idet der i et medfulgt Bilag forelaa en detailleret Angivelse af, hvorledes man tænkte at ordne Examen, og naar dette nu er gaaet over i ſelve Loven, ſaa har jeg, ſkjøndt jeg ligefom det ærede Medlem af Udvalget (Ploug), der nylig talte, i og for ſig ikke finder dette rigtigt, og det baade paa Grund af den almindelige Anſkuelse, jeg har om denne Slags Beſtemmelſer, og paa Grund af den Betragtning, ſom det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) fremhævede angaaende Misforholdet mellem de tvende omtalte Sager — dog meent, at Meget taler for at finde ſig deri ved denne Leilighed. Den tidligere Lov, nemlig Forordningen af 11te April 1837, indeholder ſaadanne detaillerede Fordringer, og det, der her foreſlaaes, er alſaa ikke nogen Afvigelse fra det Hidtilværende; man gaager kun videre i det ſamme Spor, og derfor synes jeg, at man her nok kan finde ſig i dette, bedre end man ellers kunde. Dertil kommer, at man, ſom ſagt, i Regjeringens Forſlag havde den hele Angivelse af, hvorledes Adminiſtrationen tænkte at ordne Examen, og de Fordringer, der nu her ere optagne, ere ganſke ſtemmende med den Ordning, ſom Regjeringen ſaaledes havde tænkt ſig. Det er diſſe to Omſtændigheder, der for mig have været afgjørende for at finde mig i, at Loven bliver affattet ſaaledes, ſom den nu foreligger, og navnlig har jeg under de forhaandenværende